सूदांश्च पारिवर्हांश्च द्रौपद्याः सर्व्वशो नृप । राज्ञः कुलिन्दाधिपतेः परिदाय महारथाः ।
पद्भिरेव महावीर्य्या ययुः कौरवनन्दनाः । ते शनैः प्राद्रवन्सर्व्वे कृष्णया सह पाण्डवाः ।
तस्माद्देशात् सुसंहृष्टा द्रष्टुकामा धनञ्जयं । १८७०
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि गन्धमादनप्रवेशे चत्वारिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १४० ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भीमसेन यमौ चोभौ पाञ्चालि च निबोधत । नास्ति भूतस्य नाशो वै पश्यतास्मान् वनेचरान् ।
दुर्ब्बलाः क्लेशिताः स्मेति यद्वहामेतरेतरं । अशक्योऽपि व्रजामो यद्धनञ्जयदिदृक्षया ।
तन्मे दहति गात्राणि तूलराशिमिवानलः । यत्र वीरं न पश्यामि धनञ्जयमुपान्तिकात् ।
तस्य दर्शनतृष्णं मां सानुजं वनमास्थितं । जाञ्जसेन्याः परामर्शः सच वीर दहत्युत ।
नकुलात् पूर्व्वजं पार्थं न पश्याम्यमितौजसं । अजेयमुग्रधन्वानं तेन तप्ये वृकोदर । १८७५
तीर्थानि चैव रम्याणि वनानि च सरांसि च । चरामि सह युष्माभिस्तस्य दर्शनकाङ्क्षया ।
पञ्चवर्षाण्यहं वीरं सत्यसन्धं धनञ्जयं । यत्र पश्यामि वीभत्सुं तेन तप्ये वृकोदर ।
तं वै श्यामं गुडाकेशं सिंहविक्रान्तगामिनं । न पश्यामि महाबाहुं तेन तप्ये वृकोदर ।
कृतास्त्रं निपुणं युद्धेऽप्रतिमानं धनुष्मतां । न पश्यामि कुरुश्रेष्ठं तेन तप्ये वृकोदर ।
चरन्तमरिसंघेषु काले क्रुद्धमिवान्तकं । प्रभिन्नमिव मातङ्गं सिंहस्कन्धं धनञ्जयं । १८८०
यः स शक्रादनवरो वीर्य्येण द्रविणेन च । यमयोः पूर्व्वजः पार्थः श्वेताश्वोऽमितविक्रमः ।
दुःखेन महताविष्टस्तन्न पश्यामि फाल्गुनं । अजेयमुग्रधन्वानं तेन तप्ये वृकोदर ।
सततं यः क्षमाशीलः क्षिप्यमाणोऽप्यणीयसा । ऋजुमार्गप्रपन्नस्य शर्म्मदाताऽभयस्य च ।
सतु जिह्मप्रवृत्तस्य माययाऽभिजिघांसतः । अपि वज्रधरस्यापि भवेत् कालविषोपमः ।
शत्रोरपि प्रपन्नस्य सोऽनृशंसः प्रतापवान् । दाताऽभयस्य वीभत्सुरमितात्मा महाबलः । १८८५
सर्व्वेषामाश्रयोऽस्माकं रणेऽरीणां प्रमर्द्दिता । आहर्त्ता सर्व्वरत्नानां सर्व्वेषां नः सुखावहः ।
रत्नानि यस्य वीर्य्येण दिव्यान्यासन् पुरा मम । बहूनि बहुजातीनि यानि प्राप्तः सुयोधनः ।
यस्य बाहुबलाद्वीर सभा चासीत् पुरा मम । सर्व्वरत्नमयी ख्याता त्रिषु लोकेषु पाण्डव ।
वासुदेवसमं वीर्य्ये कार्त्तवीर्य्यसमं युधि । अजेयममितं युद्धे तं न पश्यामि फाल्गुनं ।
सङ्कर्षणं महावीर्य्यं त्वाञ्च भीमापराजितं । अनुयातः स्ववीर्य्येण वासुदेवञ्च शत्रुहा । १८९०
यस्य बाहुबले तुल्यः प्रभावे च पुरन्दरः । जवे वायुर्मुखे सोमः क्रोधे मृत्युः सनातनः ।
ते वयं तं नरव्याघ्रं सर्व्वे वीरं दिदृक्षवः । प्रवेक्ष्यामो महाबाहो पर्व्वतं गन्धमादनं ।
विशाला बदरी यत्र नरनारायणाश्रमः । तं सदाऽध्युषितं यत्नैर्द्रक्ष्यामो गिरिमुत्तमं ।
कुबेरनलिनीं रम्यां राक्षसैरभिषेवितां । पद्भिरेव गमिष्यामस्तप्यमाना महत्तपः ।
नचयानवता शक्या गन्तुं देशो वृकोदर । न नृशंसेन लुब्धेन नाप्रशान्तेन भारत । १८९५
तत्र सर्व्वे गमिष्यामो भीमार्ज्जुनगवेषिणः । सायुधा बहुनिस्त्रिंशाः सार्द्धं विप्रैर्म्महाव्रतैः ।